

عنوان مقاله:

درک متون کهن روایی فارسی با راهبرد نگاشت داستانی با تکیه بر کلیه و دمنه

محل انتشار:

دوفصلنامه کهن نامه ادب پارسی، دوره 8، شماره 3 (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 21

نویسندگان:

امیررضا وکیلی فرد - استادیار گروه آموزش زبان فارسی دانشگاه بین المللی امام خمینی

زهرا سادات حسینی - دکترای زبان شناسی دانشگاه فردوسی مشهد

خلاصه مقاله:

بهره‌گیری از متون کهن روایی فارسی در آموزش زبان، از یک سو زمینه‌ی معرفی آثار برجسته‌ی ادبی را به فارسی‌آموزان فراهم می‌کند و از سوی دیگر، به یادگیری و گسترش مهارت خوانداری در میان آنان کمک می‌کند. با توجه به نیاز مدرسان آموزش مهارت مطلب خوانداری فارسی به متن‌های متنوع مناسب، در این پژوهش کوشیده شد داستان‌هایی از میان ادبیات کلاسیک انتخاب و سپس، ساده‌سازی گردید و برای تسهیل و تسریع درک این متون، از یکی از راهبردهای فراشناختی به نام نگاشت داستانی استفاده شد. در این راستا، با روش پژوهش شبه‌آزمایشی با طرح پیش‌آزمون و پس‌آزمون بر روی 46 فارسی‌آموز غیرایرانی به عنوان نمونه‌ی در دسترس، اثرات این راهبرد بر درک مهارت مطلب خوانداری فارسی‌آموزان بین‌المللی مورد مطالعه قرار گرفت و عملکرد این راهبرد بر درک متن‌های کتاب کلیله و دمنه در دو گروه آزمایش و گواه مقایسه گردید. مقایسه‌ی عملکرد این دو گروه در پیش‌آزمون و پس‌آزمون بر اساس میزان درک مطلب طی یک دوره‌ی آموزشی نشان داد که میان بکارگیری راهبرد نگاشت داستانی و میزان درک متون کهن روایی فارسی رابطه‌ی مستقیم و معناداری وجود دارد. بنا بر این، بهره‌گیری از این راهبرد برای آموزش درک متون ادبیات کلاسیک می‌تواند مورد استفاده‌ی مدرسان زبان فارسی قرار گیرد.

کلمات کلیدی:

متون کهن روایی، درک مطلب خوانداری، سازمان‌دهنده‌ی گرافیکی، نگاشت داستانی، دستور داستان، کلیله و دمنه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1127467>

